

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/97**
 af 20. januar 2016
 om forsikringsdistribution (omarbejdning)
 (EØS-relevant tekst)
 (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/411 af 14. marts 2018	L 76	28	19.3.2018
► <u>M2</u>	Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2019/1935 af 13. maj 2019	L 301	3	22.11.2019

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU)
2016/97**

af 20. januar 2016

om forsikringsdistribution (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter regler for adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsdistribution i Unionen.
2. Dette direktiv finder anvendelse på enhver fysisk eller juridisk person, som er etableret eller ønsker at etablere sig i en medlemsstat for at indlede og udøve distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på accessoriske forsikringsformidlere, som udøver forsikringsdistributionsvirksomhed, når alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) forsikringen udgør et supplement til den vare eller tjenesteydelse, som leveres af en given leverandør, såfremt forsikringen dækker:
 - i) risikoen for driftsfejl ved, tab af eller beskadigelse af varen eller manglende brug af den tjenesteydelse, der leveres af den pågældende leverandør, eller
 - ii) tab eller beskadigelse af bagage og andre risici i tilknytning til en rejse bestilt hos den pågældende leverandør
 - b) præmiebeløbet for forsikringsproduktet overstiger ikke 600 EUR beregnet pro rata på årsbasis
 - c) uanset litra b), når forsikringen udgør et supplement til en tjenesteydelse som omhandlet i litra a), og varigheden af denne tjenesteydelse er tre måneder eller derunder, overstiger præmiebeløbet pr. person ikke 200 EUR.
4. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsselskabet eller forsikringsformidleren ved udøvelse af distributionsvirksomhed gennem en accessorisk forsikringsformidler, som er undtaget fra anvendelsen af dette direktiv i medfør af stk. 3, sikrer, at:
 - a) der stilles oplysninger til rådighed for kunden, forud for indgåelsen af aftalen, om formidlerens navn og adresse og om procedurene omhandlet i artikel 14, efter hvilke kunder og andre berørte parter kan indgive klager
 - b) der findes passende og forholdsmæssige ordninger med henblik på overholdelse af artikel 17 og 24 og på at tage højde for kundens krav og behov inden forslaget til aftale

▼B

c) dokumentet med oplysninger om forsikringsproduktet, som er omhandlet i artikel 20, stk. 5, forelægges kunden forud for indgåelsen af aftalen.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder overvåger markederne, herunder markedet for accessoriske forsikringsprodukter, der markedsføres, distribueres eller sælges i eller fra deres medlemsstat. EIOPA kan lette og koordinere denne overvågning.

6. Dette direktiv finder ikke anvendelse på forsikrings- og genforsikringsdistributionsvirksomhed i forbindelse med risici og forpligtelser uden for Unionen.

Dette direktiv berører ikke en medlemsstats ret om forsikrings- og genforsikringsdistributionsvirksomhed, der udøves af forsikrings- og genforsikringselskaber eller -formidlere, som er etableret i et tredjeland, og som leverer ydelser på denne medlemsstats område ifølge princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, forudsat at der sikres ligebehandling af alle personer, som udøver eller har tilladelse til at udøve forsikrings- og genforsikringsdistributionsvirksomhed på dette marked.

Dette direktiv vedrører ikke forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed, der udøves i tredjelande.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle generelle vanskeligheder, som deres forsikrings- eller genforsikringsdistributører møder i forbindelse med etablering eller udøvelse af forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed i tredjelande.

*Artikel 2***Definitioner**

1. I dette direktiv forstås ved:
 - 1) »forsikringsdistribution«: virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler, at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, navnlig i tilfælde af en skadesanmeldelse, herunder levering af oplysninger om en eller flere forsikringsaftaler i overensstemmelse med kundernes valgte kriterier via et websted eller andre medier og udarbejdelse af en prioriteret liste over forsikringsprodukter, der omfatter pris- og produktsammenligninger, eller rabat på prisen for en forsikringsaftale, hvis kunden er i stand til direkte eller indirekte at indgå en forsikringsaftale ved at bruge et websted eller andre medier
 - 2) »genforsikringsdistribution«: virksomhed, herunder når sådan virksomhed udøves af genforsikringselskaber uden genforsikringsformidlers medvirken, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af genforsikringsaftaler, at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, navnlig i tilfælde af en skadesanmeldelse

▼B

- 3) »forsikringsformidler«: en fysisk eller juridisk person, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller deres ansatte, og som ikke er en accessorisk forsikringsformidler, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed
- 4) »accessorisk forsikringsformidler«: en fysisk eller juridisk person, som ikke er et kreditinstitut eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1) og 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed som en accessorisk aktivitet, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den pågældende fysiske eller juridiske person udøver ikke forsikringsdistribution som hovederhverv
 - b) den fysiske eller juridiske person distribuerer kun visse forsikringsprodukter, der udgør et supplement til en vare eller tjenesteydelse
 - c) de pågældende forsikringsprodukter omfatter ikke livs- eller ansvarsforsikring, medmindre denne er et supplement til den vare eller tjenesteydelse, som formidleren tilbyder som sit hovederhverv
- 5) »genforsikringsformidler«: en fysisk eller juridisk person, som ikke er et genforsikringsselskab eller dets ansatte, der mod aflønning indleder eller udøver genforsikringsdistributionsvirksomhed
- 6) »forsikringsselskab«: et selskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽²⁾
- 7) »genforsikringsselskab«: et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
- 8) »forsikringsdistributør«: en forsikringsformidler, en accessorisk forsikringsformidler eller et forsikringsselskab
- 9) »aflønning«: provision, honorar, gebyr eller anden betaling, herunder enhver form for økonomiske fordele eller enhver anden finansiel eller ikke-finansiel fordel eller tilskyndelse, som tilbydes eller gives med henblik på forsikringsdistributionsvirksomhed
- 10) »hjemland«:
 - a) hvis formidleren er en fysisk person: den medlemsstat, hvor formidleren har sin bopæl

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

▼B

- b) hvis formidleren er en juridisk person: den medlemsstat, hvor den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til denne medlemsstats ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende
- 11) »værtsland«: den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsformidleren har en permanent tilstedeværelse eller et fast driftssted eller leverer tjenesteydelser, og som ikke er formidlerens hjemland
- 12) »filial«: en formidlers agentur eller filial, der er beliggende på en anden medlemsstats område end hjemlandets
- 13) »snævre forbindelser«: snævre forbindelser som defineret i artikel 13, nr. 17), i direktiv 2009/138/EF
- 14) »primært forretningssted«: det sted, hvorfra hovedaktiviteterne administreres
- 15) »rådgivning«: en personlig anbefaling til en kunde, enten efter anmodning fra kunden eller på forsikringsdistributørens foranledning vedrørende en eller flere forsikringsaftaler
- 16) »store risici«: store risici som defineret i artikel 13, nr. 27), i direktiv 2009/138/EF
- 17) »forsikringsbaseret investeringsprodukt«: et forsikringsprodukt, der har en værdi ved udløb eller en tilbagekøbsværdi, og hvor denne værdi ved udløb eller tilbagekøbsværdi direkte eller indirekte er helt eller delvis eksponeret mod markedsudsving, og omfatter ikke:
- a) skadesforsikringsprodukter som opført på listen i bilag I til direktiv 2009/138/EF (skadesforsikringsklasser)
 - b) livsforsikringskontrakter, hvor de i kontrakten fastsatte ydelser alene udbetales ved dødsfald eller på grund af uarbejdsdygtighed som følge af ulykke, sygdom eller invaliditet
 - c) pensionsprodukter, som i henhold til national ret anses for at have til hovedformål at sikre investorer en pensionsindkomst, og som berettiger investor til visse ydelser
 - d) officielt anerkendte arbejdsmarkedspensionsordninger, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2003/41/EF eller direktiv 2009/138/EF
 - e) individuelle pensionsprodukter, hvortil national ret kræver et økonomisk bidrag fra arbejdsgiveren, og hvor arbejdsgiveren eller arbejdstageren ikke har noget valg for så vidt angår pensionsprodukt eller -udbyder
- 18) »varigt medium«: ethvert instrument, der:
- a) sætter kunden i stand til at lagre oplysninger, der er rettet personligt til den pågældende kunde på en måde, der giver mulighed for fremtidig henvisning i et tidsrum, der er tilstrækkelig langt til informationsformålet, og
 - b) giver mulighed for uændret reproduktion af de lagrede oplysninger.

▼B

2. Med henblik på stk. 1, nr. 1) og 2), anses følgende ikke for at udgøre forsikringsdistribution eller genforsikringsdistribution:

- a) lejlighedsvis levering af oplysninger i forbindelse med anden erhvervsvirksomhed, forudsat at:
 - i) leverandøren ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med at indgå eller opfylde en forsikringsaftale
 - ii) formålet med erhvervsvirksomheden ikke er at bistå kunden med at indgå eller opfylde en genforsikringsaftale
- b) erhvervmæssig administration af et forsikrings- eller genforsikrings-selskabs skadesanmeldelser og skadesafregning og taksation
- c) levering blot af data og oplysninger om potentielle forsikringstagere til forsikrings- eller genforsikringsformidlere eller forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forudsat at leverandøren ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med indgåelsen af en forsikrings- eller genforsikringsaftale
- d) levering blot af oplysninger om forsikrings- eller genforsikringsprodukter, en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller et forsikrings- eller genforsikringsselskab til potentielle forsikringstagere, forudsat at leverandøren ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med indgåelsen af en forsikrings- eller genforsikringsaftale.

KAPITEL II

REGISTRERINGSKRAV*Artikel 3***Registrering**

1. Forsikrings- og genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere skal i deres hjemland registreres hos en kompetent myndighed.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber og deres ansatte skal ikke registreres efter dette direktiv.

Med forbehold af første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte, at forsikrings- og genforsikringsselskaber og -formidlere og andre organer kan samarbejde med de kompetente myndigheder med henblik på registrering af forsikrings- og genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere og i forbindelse med anvendelsen af kravene fastsat i artikel 10.

Navnlig kan forsikrings- og genforsikringsformidlere og formidlere af accessoriske forsikringer blive registreret hos et forsikrings- eller genforsikringsselskab, en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller hos en sammenslutning af forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikrings- eller genforsikringsformidlere under en kompetent myndigheds kontrol.

▼B

En forsikrings- eller genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler kan handle på et forsikrings- eller genforsikringsselskabs eller en anden formidlers ansvar. I så fald kan medlemsstaterne fastsætte, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller den anden formidler er ansvarlig for at sikre, at forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler opfylder betingelserne for registrering, herunder betingelserne i stk. 6, første afsnit, litra c).

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at det forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den anden formidler, der påtager sig ansvaret for forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler, registrerer denne formidler eller accessoriske formidler.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit på alle de fysiske personer, som arbejder hos en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, og som udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed.

Medlemsstaterne sikrer, at registrene anfører navnene på de fysiske personer i ledelsen af den forsikrings- eller genforsikringsdistributør, der er ansvarlig for forsikrings- eller genforsikringsdistributionen.

Det skal endvidere fremgå af registrene, i hvilke medlemsstater de enkelte formidlere udøver virksomhed i henhold til bestemmelserne om etableringsfrihed eller fri udveksling af tjenesteydelser.

2. Medlemsstaterne kan oprette mere end ét register for forsikrings- og genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, forudsat at de fastlægger kriterier for, hvordan formidlerne skal registreres.

Medlemsstaterne opretter et onlineregistreringssystem Dette system skal være lettilgængeligt og give mulighed for at udfylde registreringsformularen direkte online.

3. I tilfælde, hvor der er mere end et register i en medlemsstat, opretter denne medlemsstat et fælles informationssted, der giver nem og hurtig offentlig adgang til oplysninger fra det nationale register, som samles elektronisk og ajourføres. Dette informationssted skal desuden levere oplysningerne om hjemlandets kompetente myndigheder.

4. EIOPA opretter, offentliggør på sit websted og ajourfører et fælles elektronisk register med oplysninger om forsikrings- og genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, som har meddelt, at de har til hensigt at udøve grænseoverskridende virksomhed i overensstemmelse med kapitel III. Medlemsstaterne giver straks EIOPA relevante oplysninger for at sætte den i stand til at gøre dette. Registret skal have links til og være tilgængeligt fra medlemsstaternes kompetente myndigheders websteder.

EIOPA har adgang til de data, der opbevares i registeret som omhandlet i første afsnit. EIOPA og de kompetente myndigheder har ret til at ændre sådanne data. Datasubjekter, hvis personlige oplysninger opbevares i registeret og udveksles, har ret til adgang til sådanne opbevarede data og ret til passende underretning.

▼B

EIOPA opretter et websted med hyperlinks til hvert enkelt fælles informationssted eller i givet fald et register, som medlemsstaterne opretter i overensstemmelse med stk. 3.

Hjemlande sikrer, at registrering af forsikrings- og genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere sker under overholdelse af de relevante krav fastsat i artikel 10.

Den kompetente myndighed kontrollerer regelmæssigt, om betingelserne for registreringen fortsat er opfyldt.

Hjemlande sikrer, at forsikrings- og genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, der ophører med at opfylde kravene i artikel 10, fjernes fra registret. I givet fald underretter hjemlandet værtslandet om en sådan fjernelse fra registret.

5. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgninger fra formidlere om optagelse i registret behandles inden for tre måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning, og at ansøgeren straks får meddelelse om afgørelsen.

6. Medlemsstaterne sikrer, at alle følgende oplysninger afkræves som en betingelse for registrering af forsikrings- og genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere:

- a) identiteten af de aktionærer eller selskabsdeltagere, både fysiske og juridiske personer, som besidder andele hos formidleren på over 10 %, samt størrelsen heraf
- b) identiteten af de personer, som har snævre forbindelser med formidleren
- c) oplysning om, at disse andele eller snævre forbindelser ikke forhindrer den kompetente myndighed i at foretage effektiv overvågning.

Medlemsstaterne sikrer, at formidlere straks underretter de kompetente myndigheder om enhver ændring i de oplysninger, der forelægges efter dette stykke.

7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder afviser at foretage registrering, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som formidleren har snævre forbindelser med, eller de problemer, som er forbundet med håndhævelse af disse love eller administrative bestemmelser, forhindrer dem i at foretage effektiv overvågning.

KAPITEL III

FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER OG ETABLERINGSFRIHED

Artikel 4

Udnyttelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser

1. En forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, der agter at udøve aktiviteter for første gang på en anden medlemsstats område i henhold til bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfrihed, giver sit hjemlands kompetente myndighed følgende oplysninger:

▼B

- a) formidlerens navn, adresse og, hvis det er relevant, registreringsnummer
- b) i hvilken eller hvilke medlemsstater formidleren agter at udøve virksomhed
- c) formidlerkategorien og, hvis det er relevant, navnet på eventuelt repræsenterede forsikrings- eller genforsikringsselskaber
- d) i givet fald den relevante forsikringsklasse.

2. Den kompetente myndighed i hjemlandet meddeler senest en måned efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, disse oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet, som straks bekræfter modtagelsen. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter skriftligt forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler om, at den kompetente myndighed i værtslandet har modtaget oplysningerne, og at formidleren kan påbegynde sin virksomhed i værtslandet. Hvis det er relevant, meddeler den kompetente myndighed i hjemlandet samtidig formidleren, at oplysninger om de retlige bestemmelser, som er omhandlet i artikel 11, stk. 1, og finder anvendelse i værtslandet, er tilgængelige via de midler, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3 og 4, og også at formidleren skal opfylde disse betingelser for at påbegynde sin virksomhed i værtslandet.

3. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er afgivet i overensstemmelse med stk. 1, underretter forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler mindst en måned, inden de foretages, den kompetente myndighed i hjemlandet herom. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter også den kompetente myndighed i værtslandet om denne ændring så hurtigt som muligt og senest en måned efter den dato, hvor den kompetente myndighed i hjemlandet modtog oplysningerne.

*Artikel 5***Tilsidesættelse af forpligtelser under udnyttelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser**

1. Hvis den kompetente myndighed i værtslandet har en begrundet formodning om, at en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, der handler på dens område under udnyttelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser, tilsidesætter forpligtelser i medfør af dette direktiv, underretter den den kompetente myndighed i hjemlandet om denne formodning.

Efter at have vurderet de efter første afsnit modtagne oplysninger træffer den kompetente myndighed i hjemlandet, hvor det er relevant, og i givet fald hurtigst muligt, passende foranstaltninger for at afhjælpe situationen. Den underretter værtslandets kompetente myndighed om sådanne trufne foranstaltninger.

Hvis forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler på trods af de foranstaltninger, der træffes i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige eller mangelfulde, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets forbrugeres interesser i vidt omfang eller forsikrings- og

▼B

genforsikringsmarkedernes korrekte funktion, kan værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed træffe passende foranstaltninger for at forebygge yderligere uregelmæssigheder, herunder, i det omfang det er strengt nødvendigt, ved at hindre den pågældende formidler i fortsat at udøve ny virksomhed på dets område.

Desuden kan den kompetente myndighed i hjemlandet eller værtslandet henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

2. Stk. 1 berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende foranstaltninger til at forebygge eller straffe uregelmæssigheder begået på dets område, i en situation hvor det er nødvendigt med omgående handling for at beskytte forbrugernes rettigheder. Denne beføjelse omfatter muligheden for at hindre forsikrings- og genforsikringsformidlere og de accessoriske forsikringsformidlere i at udøve ny virksomhed på dets område.

3. Foranstaltninger, der vedtages af de kompetente myndigheder i værtslandet i medfør af denne artikel, meddeles til den berørte forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler i et velbegrunder dokument og meddeles straks til den kompetente myndighed i hjemlandet, til EIOPA samt til Kommissionen.

*Artikel 6***Udnyttelse af retten til etableringsfrihed**

1. Medlemsstaterne sikrer, at en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, som agter at udnytte deres ret til etableringsfrihed til at oprette en filial eller en permanent tilstedeværelse på en anden medlemsstats område, meddeler dette til sit hjemlands kompetente myndighed samt afgiver følgende oplysninger til denne kompetente myndighed:

- a) formidlerens navn, adresse og, hvis det er relevant, registreringsnummer
- b) i hvilken medlemsstat formidleren har til hensigt at oprette en filial eller en permanent tilstedeværelse
- c) formidlerkategorien og, hvis det er relevant, navnet på eventuelt repræsenterede forsikrings- eller genforsikringsselskaber
- d) den relevante forsikringsklasse, hvis det er relevant
- e) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan rekvireres
- f) navnet på eventuelle personer, som er ansvarlige for administrationen af filialen eller den permanente tilstedeværelse.

En formidlers permanente tilstedeværelse på en anden medlemsstats område, som svarer til en filial, behandles på samme måde som en filial, medmindre formidleren lovligt etablerer sådan permanent tilstedeværelse i en anden retlig form.

▼B

2. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle tilstrækkeligheden af den organisatoriske struktur eller økonomiske situation hos forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler i betragtning af den tilsigtede distributionsvirksomhed, videresender den senest en måned efter modtagelsen de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til den kompetente myndighed i værtslandet, som straks bekræfter modtagelsen heraf. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter skriftligt forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler om, at den kompetente myndighed i værtslandet har modtaget oplysningerne.

Senest én måned efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, meddeler den kompetente myndighed i værtslandet de retlige bestemmelser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, ved hjælp af de midler, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3 og 4, som finder anvendelse på dens område, til den kompetente myndighed i hjemlandet. Hjemlandets kompetente myndighed meddeler formidleren disse oplysninger og oplyser formidleren, at denne kan påbegynde sin virksomhed i værtslandet, forudsat at den overholder disse retlige bestemmelser.

Hvis der ikke modtages nogen meddelelse inden for den i andet afsnit fastsatte frist, kan forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler oprette filialen og påbegynde sin virksomhed.

3. Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende oplysningerne omhandlet i stk. 1 til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler senest en måned efter modtagelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

Et afslag som omhandlet i første afsnit eller ethvert svigt hos den kompetente myndighed i hjemlandet i videresendelsen af oplysningerne omhandlet i stk. 1 skal være underlagt adgang til domstolsprøvelse i hjemlandet.

4. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er afgivet i overensstemmelse med stk. 1, underretter forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler mindst en måned, inden de foretages, den kompetente myndighed i hjemlandet herom. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter også den kompetente myndighed i værtslandet om denne ændring så hurtigt som muligt og senest en måned efter den dato, hvor den kompetente myndighed i hjemlandet modtog oplysningerne.

*Artikel 7***Kompetencefordeling mellem hjem- og værtsland**

1. Hvis en forsikrings- eller genforsikringsformidlers eller accessorisk forsikringsformidlers primære forretningssted er beliggende i en anden

▼B

medlemsstat end hjemlandet, kan den kompetente myndighed i den anden medlemsstat aftale med den kompetente myndighed i hjemlandet, at den handler, som om den var den kompetente myndighed i hjemlandet i forhold til bestemmelserne i kapitel IV, V, VI og VII. I tilfælde af en sådan aftale underretter den kompetente myndighed i hjemlandet straks forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler og EIOPA herom.

2. Den kompetente myndighed i værtslandet har ansvaret for at sikre, at de tjenesteydelser, som driftsstedet leverer på værtslandets område, er i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat i kapitel V og VI, og med foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Den kompetente myndighed i værtslandet har ret til at gennemgå etableringsordninger og til at kræve de ændringer, der er nødvendige for at den kompetente myndighed kan håndhæve forpligtelserne i henhold til kapitel V og kapitel VI og foranstaltninger vedtaget i medfør heraf i forhold til de tjenesteydelser eller aktiviteter, som driftsstedet leverer eller udfører på dette lands område.

*Artikel 8***Tilsidesættelse af forpligtelser under udnyttelse af etableringsfrihed**

1. Hvis de kompetente myndigheder i et værtsland konstaterer, at en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler ikke overholder de lov- eller reguleringsbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af bestemmelserne i kapitel V og VI, kan den pågældende myndighed træffe passende foranstaltninger.

2. Hvis et værtslands kompetente myndighed har en begrundet formodning om, at en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, der udøver virksomhed på dets område gennem et driftssted, har tilsidesat forpligtelser fastsat i dette direktiv, og hvis den pågældende kompetente myndighed ikke er ansvarlig i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, forelægger værtslandet disse grunde for den kompetente myndighed i hjemlandet. Efter at have vurderet de modtagne oplysninger træffer den kompetente myndighed i hjemlandet, hvor det er relevant og i givet fald, hurtigst muligt passende foranstaltninger for at afhjælpe situationen. Den underretter værtslandets kompetente myndighed om sådanne trufne foranstaltninger.

3. Hvis forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler på trods af de foranstaltninger, der træffes i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige eller mangler, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets forbrugeres interesser i stort omfang eller forsikrings- og genforsikringsmarkedernes ordentlige funktion, kan værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed træffe passende foranstaltninger for at forebygge yderligere uregelmæssigheder, herunder, i det omfang det er strengt nødvendigt, ved at hindre den pågældende formidler i fortsat at udøve ny virksomhed på dets område.

▼B

Endvidere kan den kompetente myndighed i hjemlandet eller i værtslandet forelægge sagen for EIOPA og anmode denne om hjælp, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

4. Stk. 2 og 3 berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende og ikke-diskriminerende foranstaltninger til at forebygge eller sanktionere uregelmæssigheder begået på dets område, i situationer hvor omgående handling er strengt nødvendig for at beskytte forbrugernes rettigheder i værtslandet, og hvor lignende foranstaltninger i hjemlandet er utilstrækkelige eller mangler. I sådanne situationer har værtslandet mulighed for at hindre den pågældende forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler i at udøve ny virksomhed på dets område.

5. Foranstaltninger, der vedtages af de kompetente myndigheder i værtslandet efter denne artikel, meddeles til den berørte forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler i et velbegrundet dokument og meddeles straks til den kompetente myndighed i hjemlandet, til EIOPA samt til Kommissionen.

*Artikel 9***Beføjelser tilknyttet nationale bestemmelser, der vedtages med henblik på almene hensyn**

1. Dette direktiv berører ikke værtslandenes beføjelse til at træffe passende og ikke-diskriminerende foranstaltninger med henblik på at sanktionere uregelmæssigheder begået på deres områder, som strider mod deres retlige bestemmelser som omhandlet i artikel 11, stk. 1, for så vidt dette er strengt nødvendigt. I sådanne situationer har værtslandet mulighed for at hindre den pågældende forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessoriske forsikringsformidler i at udøve ny virksomhed på dets område.

2. Endvidere berører dette direktiv ikke værtslandets kompetente myndigheds beføjelse til at træffe passende foranstaltninger til at hindre en forsikringsdistributør, der er etableret i en anden medlemsstat, i at drive virksomhed på dets område under udnyttelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller i givet fald etableringsfriheden, hvis den relevante virksomhed er helt eller primært rettet mod værtslandets område med det ene formål at undgå de retlige bestemmelser, der ville finde anvendelse, hvis den pågældende forsikringsdistributør havde sin bopæl eller sit vedtægtsmæssige hjemsted i det pågældende værtsland, og herudover, hvis dens virksomhed alvorligt er til fare for, at værtslandets forsikrings- og genforsikringsmarkeder fungerer efter hensigten hvad angår forbrugerbeskyttelsen. I sådanne tilfælde kan den kompetente myndighed i værtslandet, efter at den har underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet, med hensyn til den pågældende forsikringsdistributør træffe alle nødvendige passende foranstaltninger for at beskytte forbrugernes rettigheder i værtslandet. De berørte kompetente myndigheder kan forelægge sagen for EIOPA og anmode denne om hjælp, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, og i så fald kan

▼B

EIOPA i tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder i værts- og hjemlandet handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

KAPITEL IV
ORGANISATORISKE KRAV

Artikel 10

Faglige og organisatoriske kvalifikationskrav

1. Hjemlande sikrer, at forsikrings- og genforsikringsdistributører og ansatte i forsikrings- og forsikringsselskaber, som udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed, besidder passende viden og færdigheder, således at de kan varetage deres opgaver og opfylde deres forpligtelser tilfredsstillende.

2. Hjemlande sikrer, at forsikrings- og genforsikringsformidlere og ansatte i forsikrings- og genforsikringsselskaber samt ansatte hos forsikrings- og genforsikringsformidlere overholder krav om faglig uddannelse og efteruddannelse for at bevare et passende præstationsniveau, der svarer til den rolle, de spiller, og det relevante marked.

Med henblik herpå indfører og offentliggør hjemlande mekanismer til effektivt at kontrollere og vurdere viden og færdigheder hos forsikrings- og genforsikringsformidlere og ansatte i forsikrings- og genforsikringsselskaber samt ansatte hos forsikrings- og genforsikringsformidlere på grundlag af mindst 15 timers faglig uddannelse eller efteruddannelse pr. år under hensyntagen til arten af de solgte produkter, typen af distributør, den rolle, de spiller, og den virksomhed, som forsikrings- eller genforsikringsdistributøren udøver.

Hjemlande kan kræve, at en vellykket opfyldelse af kravene til uddannelse og efteruddannelse dokumenteres ved erhvervelsen af et certifikat.

Medlemsstaterne tilpasser kravene til viden og færdigheder efter forsikrings- eller genforsikringsdistributørernes specifikke virksomhed og de produkter, der distribueres, navnlig i tilfælde af accessoriske forsikringsformidlere. Medlemsstaterne kan kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller -formidleren i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, omhandlede tilfælde og for ansatte i forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som udøver forsikrings- eller genforsikringsdistribution, skal kontrollere, at de pågældende formidlers viden og færdigheder er i overensstemmelse med kravene i stk. 1, og om nødvendigt skal tilbyde sådanne formidlere muligheder for uddannelse eller efteruddannelse, der modsvarer kravene i forbindelse med de produkter, som formidlerne sælger.

Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at anvende kravet i stk. 1 og i nærværende stykkes første afsnit på alle de fysiske personer i et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller hos en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed, men medlemsstaterne sikrer, at de relevante personer

▼B

i ledelsesstrukturen i sådanne selskaber, der er ansvarlige for distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter, samt alle andre personer, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution, godtgør, at de besidder den viden og de færdigheder, der er nødvendig for udførelsen af deres opgaver.

Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal godtgøre, at de opfylder de relevante krav til faglig viden og kompetencer, som er fastsat i bilag I.

3. Fysiske personer, som arbejder i et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller hos en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der udoøver forsikrings- eller genforsikringsdistribution, skal have et godt omdømme. De skal som et minimum have en ren straffeattest eller en anden tilsvarende national attest for så vidt angår alvorlige strafbare handlinger i forbindelse med formueforbrydelser eller anden kriminalitet vedrørende finansielle aktiviteter, og de må ikke tidligere have været erklæret konkurs, medmindre de er blevet rehabiliteret i overensstemmelse med national ret.

Medlemsstaterne kan i henhold til artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, tillade, at forsikrings- eller genforsikringsdistributøren undersøger sine ansattes og, hvor det er relevant, sine forsikrings- eller genforsikringsformidlers omdømme.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit på alle de fysiske personer, der arbejder i et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller hos en forsikrings- eller genforsikringsformidler, forudsat at disse fysiske personer ikke er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution. Medlemsstaterne sikrer dog, at personerne i ledelsesstrukturen med ansvar for og alle ansatte direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution opfylder kravet.

Hvad angår accessoriske forsikringsformidlere sikrer medlemsstaterne, at personer med ansvar for distribution af accessoriske forsikringer opfylder kravene i første afsnit.

▼M2

4. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal have en erhvervsansvarsforsikring eller en anden tilsvarende garanti, der dækker hele Unionens område, mod erstatningsansvar for pligtforsømmelse på mindst 1 300 380 EUR pr. skadesanmeldelse og på sammenlagt 1 924 560 EUR for alle skadesanmeldelser i løbet af et år, medmindre en sådan forsikring eller tilsvarende garanti i forvejen ydes af et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et andet selskab, på hvis vegne forsikrings- eller genforsikringsformidleren handler eller er bemyndiget til at handle, eller medmindre et sådant selskab har påtaget sig det fulde ansvar for formidlerens handlinger.

▼B

5. Medlemsstaterne kræver, at accessoriske forsikringsformidlere tegner erhvervsansvarsforsikringer eller tilsvarende garantier på et niveau, der er fastsat af medlemsstaterne, under hensyntagen til arten af de solgte produkter og den udførte virksomhed.

6. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne mod manglende evne hos forsikrings- eller genforsikringsformidleren eller den accessoriske forsikringsformidler til at overføre præmiebeløbet til forsikringsselskabet eller til at overføre erstatningsbeløbet eller en bonus til den forsikrede.

▼B

Sådanne foranstaltninger skal antage en eller flere af følgende former:

a) bestemmelser fastsat ved lov eller aftale, hvorefter penge betalt af kunden til formidleren betragtes som værende betalt til selskabet, hvorimod penge betalt af selskabet til formidleren ikke betragtes som værende betalt til kunden, før kunden faktisk modtager dem

▼M2

b) et krav til formidleren om, at denne skal have en finansiel kapacitet, der til enhver tid skal være på 4 % af de samlede modtagne årlige præmiebeløb, dog mindst 19 510 EUR

▼B

c) et krav om, at kundens betroede midler overføres via strengt adskilte kundefonti, og at disse konti ikke benyttes til at fyldestgøre andre kreditorer i tilfælde af konkurs

d) et krav om, at der oprettes en garantifond.

7. EIOPA reviderer regelmæssigt de i stk. 4 og 6 omhandlede beløb for at tage hensyn til udviklingen i det europæiske forbrugerprisindeks, der offentliggøres af Eurostat. Den første revision finder sted senest den 31. december 2017, og de følgende revisioner finder sted hvert femte år herefter.

EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, således at det grundbeløb i euro, der er omhandlet i stk. 4 og 6, tilpasses med den procentvise ændring af det i nærværende stykkes første afsnit omhandlede indeks for perioden mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2017 eller fra datoen for den seneste revision til den nye revision og rundes op til nærmeste multiplum af 10 EUR.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2018, og de følgende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder hvert femte år derefter.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i nærværende stykkes andet og tredje afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

8. For at sikre overholdelse kravene i stk. 1, 2 og 3 godkender og gennemfører forsikrings- og genforsikringsselskaber deres interne politikker og passende interne procedurer og reviderer dem regelmæssigt.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber udpeger en funktion, der skal sikre korrekt gennemførelse af de godkendte politikker og procedurer.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber opretter, vedligeholder og ajourfører kartoteker med al relevant dokumentation vedrørende anvendelsen af stk. 1, 2 og 3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber stiller efter anmodning navnet på den person, der er ansvarlig for denne funktion, til rådighed for hjemlandets kompetente myndighed.

*Artikel 11***Offentliggørelse af bestemmelser om almene hensyn**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på passende måde offentliggør de relevante nationale lovbestemmelser om almene hensyn, herunder oplysninger om, hvorvidt medlemsstaten har valgt at anvende de strengere bestemmelser fastsat i artikel 29, stk. 3, som finder anvendelse på udøvelse af forsikrings- og genforsikringsdistribution på deres område.

▼B

2. Medlemsstater, som påtænker at anvende eller anvender bestemmelser, som regulerer forsikringsdistribution, i tillæg til dem, der er omhandlet i dette direktiv, sikrer, at den administrative byrde i forbindelse med disse bestemmelser står i et rimeligt forhold til forbrugerbeskyttelsen. Medlemsstaterne fører regelmæssigt tilsyn med disse bestemmelser for at sikre, at de fortsat overholder dette stykke.

3. EIOPA skal på sit websted indsætte links til de kompetente myndigheders websteder, hvor der offentliggøres oplysninger om bestemmelserne om almene hensyn. Sådanne oplysninger ajourføres regelmæssigt af de nationale kompetente myndigheder, og EIOPA offentliggør oplysningerne på sit websted sammen med alle de nationale bestemmelser om almene hensyn fordelt på forskellige relevante retsområder.

4. Medlemsstaterne opretter et fælles informationssted, som er ansvarligt for at formidle oplysninger om bestemmelser vedrørende almene hensyn i de respektive medlemsstater. Informationsstedet bør være en passende kompetent myndighed.

5. EIOPA gennemgår i en rapport de bestemmelser om almene hensyn, som medlemsstaterne offentliggør i henhold til denne artikel, med henblik på at sikre, at dette direktiv og det indre marked fungerer efter hensigten, og underretter Kommissionen herom, senest den 23. februar 2019.

*Artikel 12***Kompetente myndigheder**

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som har til opgave at sikre gennemførelsen af dette direktiv. De underretter Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.

2. De i nærværende artikels stk. 1 omhandlede myndigheder skal være enten offentlige myndigheder eller organer, der er anerkendt i national ret eller anerkendt af en offentlig myndighed, som udtrykkeligt har beføjelse hertil efter national ret. De må ikke være forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller sammenslutninger, hvis medlemmer direkte eller indirekte omfatter forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikrings- eller genforsikringsformidlere, uden at det berører muligheden for samarbejde mellem kompetente myndigheder og andre organer, hvis dette udtrykkeligt er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

3. De kompetente myndigheder skal have alle de beføjelser, der er nødvendige for at varetage deres opgaver efter dette direktiv. Hvis der er to eller flere kompetente myndigheder på en medlemsstats område, sikrer medlemsstaten et tæt samarbejde mellem disse myndigheder, således at de er i stand til at varetage deres respektive opgaver effektivt.

*Artikel 13***Samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder**

1. De kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater samarbejder indbyrdes og udveksler relevante oplysninger om forsikrings- og genforsikringsdistributører for at sikre, at dette direktiv anvendes korrekt.

▼B

2. Navnlig i registreringsprocessen og løbende udveksler de kompetente myndigheder relevante oplysninger vedrørende godt omdømme, faglig viden og faglige kompetencer hos forsikrings- og genforsikringsdistributører.

3. De kompetente myndigheder udveksler også oplysninger om forsikrings- og genforsikringsdistributører, der er blevet pålagt en sanktion eller anden foranstaltning, jf. kapitel VII, som vil kunne føre til sletning af registret over disse distributører.

4. Enhver, der modtager eller videregiver oplysninger i henhold til dette direktiv, har tavshedspligt som fastsat i artikel 64 i direktiv 2009/138/EF.

*Artikel 14***Klage**

Medlemsstaterne sikrer, at der indføres procedurer, hvorved kunder og andre berørte parter, navnlig forbrugerorganisationer, kan indbringe klager over forsikrings- og genforsikringsdistributører. I alle tilfælde skal klagerne modtage svar.

*Artikel 15***Udenretslig bilæggelse af tvister**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning og national ret oprettes tilstrækkelige og effektive, uvildige og uafhængige udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer i forbindelse med tvister mellem kunder og forsikringsdistributører vedrørende rettigheder og forpligtelser efter dette direktiv, hvor det er hensigtsmæssigt ved brug af eksisterende organer. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne procedurer finder anvendelse på, og at det relevante organs kompetence reelt omfatter, forsikringsdistributører, som procedurerne indledes mod.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede enheder samarbejder med henblik på bilæggelse af grænseoverskridende tvister vedrørende rettigheder og forpligtelser i medfør af dette direktiv.

*Artikel 16***Begrænsning af brugen af formidlere**

Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber og -formidlere, når de benytter tjenesteydelser fra forsikrings- eller genforsikringsformidlere eller accessoriske forsikringsformidlere, kun benytter forsikrings- og genforsikringsdistributionsydelser fra registrerede forsikrings- og genforsikringsformidlere eller accessoriske forsikringsformidlere, herunder dem, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3.

KAPITEL V

OPLYSNINGSKRAV OG REGLER OM GOD FORRETNINGSSKIK

*Artikel 17***Generelt princip**

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsdistributører, når de udøver forsikringsdistribution, altid handler ærligt, redeligt og professionelt i deres kunders bedste interesse.

2. Uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF ⁽¹⁾ sikrer medlemsstaterne, at alle oplysninger med tilknytning til genstanden for dette direktiv, herunder markedsføringsmateriale, som forsikringsdistributøren sender til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikke-vildledende. Markedsføringsmateriale skal altid tydeligt fremstå som sådant.

3. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsdistributører ikke aflønnes og ikke aflønner eller vurderer deres medarbejders indsats på en måde, der strider mod deres forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. En forsikringsdistributør må navnlig ikke indføre aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kunne give en tilskyndelse til den pågældende selv eller dennes ansatte til at anbefale et bestemt forsikringsprodukt til en kunde, når forsikringsdistributøren kunne tilbyde et andet produkt, der ville dække kundens behov bedre.

*Artikel 18***Forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets generelle oplysningspligt**

Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) en forsikringsformidler i god tid inden indgåelse af en forsikringsaftale giver kunden oplysning om følgende:
 - i) sit navn og sin adresse, og at den pågældende er en forsikringsformidler
 - ii) om den pågældende yder rådgivning om de solgte forsikringsprodukter
 - iii) de i artikel 14 omhandlede procedurer, hvorefter kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikringsformidlere, samt de i artikel 15 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer
 - iv) det register, som den pågældende er optaget i, med angivelse af, hvordan det kan kontrolleres, at den pågældende er registreret, og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

▼B

- v) om formidleren repræsenterer kunden eller handler for eller på vegne af forsikringsselskabet
- b) et forsikringsselskab i god tid inden indgåelse af en forsikringsaftale giver kunden oplysning om følgende:
 - i) sit navn og sin adresse, og at det er et forsikringsselskab
 - ii) om forsikringsselskabet yder rådgivning om de solgte forsikringsprodukter
 - iii) de i artikel 14 omhandlede procedurer, hvorefter kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikringsselskaber, samt de i artikel 15 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer.

*Artikel 19***Interessekonflikter og gennemsigtighed**

1. Medlemsstaterne sikrer, at en forsikringsformidler i god tid inden indgåelse af en forsikringsaftale mindst giver kunden oplysning om følgende:
 - a) om forsikringsformidleren har en direkte eller indirekte andel på 10 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i et bestemt forsikringsselskab
 - b) om et bestemt forsikringsselskab eller moderselskabet til et bestemt forsikringsselskab har en direkte eller indirekte andel på 10 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i forsikringsformidlerselskabet
 - c) i forbindelse med den aftale, der foreslås eller rådgives om, om:
 - i) forsikringsformidleren yder rådgivning på basis af en objektiv og personlig analyse
 - ii) forsikringsformidleren har en kontraktlig forpligtelse til udelukkende at benytte et eller flere forsikringsselskaber; i så fald skal formidleren meddele navnene på disse forsikringsselskaber, eller
 - iii) forsikringsformidleren ikke har en kontraktlig forpligtelse til udelukkende at benytte et eller flere forsikringsselskaber til forsikringsdistributionsvirksomhed og ikke yder rådgivning på basis af en objektiv og personlig analyse; i så fald skal forsikringsformidleren meddele navnene på de forsikringsselskaber, som forsikringsformidleren kan benytte og faktisk benytter
 - d) hvilken form for aflønning der modtages i forbindelse med forsikringsaftalen
 - e) om forsikringsformidleren i forhold til forsikringsaftalen arbejder:
 - i) på basis af et honorar, som er den aflønning, kunden betaler direkte
 - ii) på basis af en form for provision, som er den aflønning, der indgår i forsikringspræmien
 - iii) på basis af enhver anden form for aflønning, herunder en form for økonomisk fordel, som tilbydes eller gives i forbindelse med forsikringsaftalen, eller

▼B

- iv) på basis af en kombination af enhver form for aflønning som omhandlet i nr. i), ii) og iii).
2. Hvis kunden skal betale honoraret direkte, oplyser forsikringsformidleren kunden om honorarets størrelse eller, hvis dette ikke er muligt, metoden til beregning af honoraret.
3. Hvis kunden foretager betalinger ud over de løbende præmier og planlagte betalinger i henhold til forsikringsaftalen efter dens indgåelse, skal forsikringsformidleren også give oplysninger i overensstemmelse med denne artikel om hver enkelt af sådanne betalinger.
4. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert forsikringsselskab i god tid inden indgåelsen af en forsikringsaftale giver sin kunde oplysning om, hvilken form for aflønning dets ansatte modtager i forbindelse med forsikringsaftalen.
5. Hvis kunden foretager betalinger ud over de løbende præmier og planlagte betalinger i henhold til forsikringsaftalen efter dens indgåelse, skal forsikringsselskabet også give oplysninger i overensstemmelse med denne artikel om sådanne betalinger.

*Artikel 20***Rådgivning og standarder for salg, hvor der ikke ydes rådgivning**

1. Inden en forsikringsaftale indgås, fastlægger forsikringsdistributøren eller forsikringsselskabet på basis af oplysninger fra kunden kundens krav og behov og giver kunden objektive oplysninger om forsikringsproduktet på en forståelig måde, så kunden kan træffe en informeret beslutning.

Enhver aftale, der foreslås, skal være i overensstemmelse med kundens forsikringskrav og -behov.

Når der ydes rådgivning, inden en konkret forsikringsaftale indgås, yder forsikringsdistributøren en individuel anbefaling, der forklarer, hvorfor et bestemt produkt bedst opfylder kundens forsikringskrav og -behov.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, afpasses efter kompleksiteten af det forsikringsprodukt, der foreslås, og typen af kunde.

3. Når en forsikringsformidler meddeler kunden, at den pågældende yder rådgivning på basis af en objektiv og personlig analyse, er forsikringsformidleren forpligtet til at yde denne rådgivning på grundlag af en analyse af et så stort antal af de på markedet disponible forsikringsaftaler, at den pågældende er i stand til ud fra faglige kriterier at rådgive kunden personligt om, hvilken forsikringsaftale der ville være egnet til at opfylde kundens behov.

4. Uden at det berører artikel 183 og 184 i direktiv 2009/138/EF, giver forsikringsdistributøren inden aftalens indgåelse, uanset om der ydes rådgivning, og uanset om forsikringsproduktet er del af en pakke

▼B

i medfør af nærværende direktivs artikel 24, kunden de relevante oplysninger om forsikringsproduktet i en form, som er forståelig, under hensyntagen til forsikringsproduktets kompleksitet og typen af kunde, således at kunden kan træffe en informeret beslutning.

5. I forbindelse med distribution af skadesforsikringsprodukter som opført i bilag I til direktiv 2009/138/EF, gives de i denne artikels stk. 4 omhandlede oplysninger i form af et standardiseret dokument med oplysninger om forsikringsproduktet på papir eller et andet varigt medium.

6. Det i stk. 5 omhandlede dokument med oplysninger om forsikringsproduktet udarbejdes af producenten af skadesforsikringsproduktet.

7. Dokumentet med oplysninger om forsikringsproduktet skal:

- a) være et kort og selvstændigt dokument
- b) udformes og opstilles således, at det er klart og letlæseligt, med brug af en læservenlig skriftstørrelse
- c) være lige så forståeligt, hvis det oprindeligt er affattet i farver, men udskrives eller fotokopieres i sort-hvid
- d) affattes på de officielle sprog eller på et af de officielle sprog, der anvendes i den del af medlemsstaten, hvor forsikringsproduktet tilbydes, eller på et andet sprog, hvis forbrugeren og distributøren enes herom
- e) være nøjagtigt og ikke vildledende
- f) indeholde titlen »dokument med oplysninger om forsikringsproduktet« øverst på første side
- g) indeholde en meddelelse om, at fuldstændige prækontraktlige og kontraktlige oplysninger om produktet findes i andre dokumenter.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at dokumentet med oplysninger om forsikringsproduktet skal gives sammen med oplysninger, der er påkrævet i medfør af andre relevante EU-retsakter eller national ret under forudsætning af, at alle kravene i første afsnit er opfyldt.

8. Dokumentet med oplysninger om forsikringsproduktet skal indeholde følgende oplysninger:

- a) oplysninger om formen for forsikring
- b) en sammenfatning af forsikringsdækningen, herunder de vigtigste forsikrede risici, den forsikrede sum og, hvor det er relevant, det geografiske anvendelsesområde og en sammenfatning af de ikke-medtagne risici
- c) betingelser for indbetaling af præmier, herunder over hvor lang tid indbetalingerne skal ske
- d) de vigtigste undtagelser, hvor der ikke kan indgives skadesanmeldelser
- e) forpligtelser ved aftalens begyndelse
- f) forpligtelser i løbet af aftalens varighed
- g) forpligtelser i tilfælde af, at der indgives en skadesanmeldelse
- h) aftalens varighed herunder datoerne for aftalens begyndelse og udløb
- i) betingelserne for opsigelse af aftalen.

▼B

9. Efter høring af de nationale myndigheder og efter gennemførelse af forbrugerundersøgelser udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende et standardiseret præsenteringsformat for dokumentet med oplysninger om forsikringsproduktet, der præciserer detaljerne for præsentationen af de i stk. 8 omhandlede oplysninger.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 23. februar 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

*Artikel 21***Oplysningspligt for accessoriske forsikringsformidlere**

Medlemsstaterne sikrer, at accessoriske forsikringsformidlere overholder artikel 18, litra a), nr. i), iii) og iv), og artikel 19, stk. 1, litra d).

*Artikel 22***Undtagelser fra oplysningspligten og fleksibilitetsbestemmelse**

1. Forsikringsdistributører, der udøver distributionsvirksomhed i forbindelse med forsikring af store risici, er ikke forpligtet til at give de i artikel 18, 19 og 20 omhandlede oplysninger.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at oplysningerne i nærværende direktivs artikel 29 og 30 ikke skal leveres til en professionel kunde som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 10), i direktiv 2014/65/EU.

2. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser om strengere krav til de i dette kapitel omhandlede oplysninger, forudsat at disse bestemmelser er forenelige med EU-retten. Medlemsstaterne underretter EIOPA og Kommissionen om sådanne bestemmelser.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres kompetente myndigheder på passende måde offentliggør oplysninger om, hvorvidt medlemsstaten har valgt at anvende strengere bestemmelser efter dette stykke.

Medlemsstaterne kan navnlig gøre ydelse af rådgivning som omhandlet i artikel 20, stk. 1, tredje afsnit, obligatorisk ved salg af ethvert forsikringsprodukt eller for visse former for forsikringsprodukter. I så fald skal forsikringsdistributører, herunder dem, der udnytter retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, overholde sådanne strengere nationale bestemmelser, når de indgår forsikringsaftaler med kunder, der har deres sædvanlige opholdssted eller driftssted i den pågældende medlemsstat.

3. Medlemsstaterne kan begrænse eller forbyde accept eller modtagelse af honorarer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser, der betales eller leveres til forsikringsdistributører af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med distribution af forsikringsprodukter.

▼B

4. For på enhver hensigtsmæssig måde at skabe en høj grad af gennemsigtighed sikrer EIOPA, at de oplysninger, den modtager om medlemsstaternes bestemmelser, også gøres tilgængelige for kunder og for forsikrings- og genforsikringsdistributører.

5. Medlemsstaterne sikrer, at en ansat, hvis forsikringsdistributøren er ansvarlig for ydelsen af obligatoriske arbejdsmarkedspensionsordninger, og den ansatte bliver medlem af en sådan ordning uden at have truffet en individuel beslutning om at tilslutte sig den, får de oplysninger, der er omhandlet i dette kapitel, straks efter tilmeldingen til den pågældende ordning.

*Artikel 23***Oplysningskrav**

1. Enhver form for oplysninger i henhold til artikel 18, 19, 20 og 29 skal gives til kunderne:

- a) på papir
- b) på en tydelig og nøjagtig måde, der er forståelig for kunden
- c) på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor risikoen befinder sig, eller i den medlemsstat, hvor forpligtelsen indgås, eller ethvert andet sprog, som aftales mellem parterne, og

d) gratis.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1, litra a), kan de i artikel 18, 19, 20 og 29 omhandlede oplysninger gives til kunden på et af følgende medier:

- a) et andet varigt medium end papir, forudsat at betingelserne i nærværende artikels stk. 4 er opfyldt, eller
- b) et websted, forudsat at betingelserne i nærværende artikels stk. 5 er opfyldt.

3. Hvis de i artikel 18, 19, 20 og 29 omhandlede oplysninger gives ved brug af et andet varigt medium end papir eller ved hjælp af et websted, gives kunden dog efter anmodning en papirudgave gratis.

4. De i artikel 18, 19, 20 og 29 omhandlede oplysninger kan gives ved brug af et andet varigt medium end papir, forudsat af følgende betingelser er opfyldt:

- a) brugen af det varige medium er passende i forbindelse med de forretninger, der gennemføres mellem forsikringsdistributøren og kunden, og
- b) kunden har fået valget mellem oplysninger på papir og på et varigt medium og har valgt sidstnævnte medium.

5. De i artikel 18, 19, 20 og 29 omhandlede oplysninger kan gives ved hjælp af et websted, forudsat at oplysningerne sendes til kunden personligt, eller forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) formidling af de nævnte oplysninger ved hjælp af et websted er passende i forbindelse med de forretninger, der gennemføres mellem forsikringsdistributøren og kunden

▼B

- b) kunden er indforstået med formidling af de nævnte oplysninger ved hjælp af et websted
- c) kunden er underrettet elektronisk om webstedets adresse og om, hvor på webstedet der er adgang til de nævnte oplysninger
- d) det sikres, at der er adgang til de nævnte oplysninger på webstedet, så længe kunden med rimelighed kan forventes at have behov herfor.

6. I forbindelse med stk. 4 og 5 anses levering af oplysninger ved brug af et andet varigt medium end papir eller ved hjælp af et websted for passende i forbindelse med de forretninger, der gennemføres mellem forsikringsdistributøren og kunden, forudsat at der er belæg for, at kunden regelmæssigt har adgang til internettet. Opgiver kunden en e-mailadresse med henblik på disse forretninger, anses det for at være et sådant belæg.

7. I tilfælde af telefonsalg skal oplysninger, som forsikringsformidleren giver til kunden forud for indgåelsen af aftalen, herunder dokumentet med oplysninger om forsikringsproduktet, være givet i overensstemmelse med EU-reglerne for fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Endvidere skal forsikringsformidleren give de forudgående oplysninger til kunden i overensstemmelse med stk. 1 eller 2 umiddelbart efter indgåelsen af forsikringsaftalen, selv hvis kunden har besluttet at modtage oplysningerne på et andet varigt medium end papir i overensstemmelse med stk. 4.

*Artikel 24***Krydssalg**

1. Når et forsikringsprodukt tilbydes sammen med et accessorisk produkt eller en accessorisk tjenesteydelse, der ikke er en forsikring, som del af en pakke eller den samme aftale, skal forsikringsdistributøren meddele kunden, om de forskellige komponenter kan købes separat, og i givet fald fremlægge en tilstrækkelig beskrivelse af de forskellige komponenter i aftalen eller pakken og separat dokumentation for omkostninger og gebyrer i forbindelse med hver enkelt komponent.

2. Under de i stk. 1 omhandlede omstændigheder, og hvis den risiko eller den forsikringsdækning som følge af en sådan aftale eller pakke, som tilbydes en kunde, adskiller sig fra de risici, der er forbundet med de separate komponenter, skal forsikringsdistributøren forelægge en tilstrækkelig beskrivelse af de forskellige komponenter i aftalen eller pakken og af måden, hvorpå deres sammenhæng ændrer risikoen eller forsikringsdækningen.

3. Hvis et forsikringsprodukt er accessorisk i forhold til en vare eller en tjenesteydelse, som ikke er en forsikring, som del af en pakke eller den samme aftale, skal forsikringsdistributøren tilbyde kunden, at varen eller tjenesteydelsen kan købes separat. Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis et forsikringsprodukt er accessorisk i forhold til en investeringservice eller -aktivitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv

▼B

2014/65/EU, en kreditaftale som defineret i artikel 4, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU ⁽¹⁾ eller en betalingskonto som defineret i artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU ⁽²⁾.

4. EIOPA kan udarbejde retningslinjer for vurdering af og tilsyn med krydssalg, idet myndigheden angiver, i hvilke situationer krydssalg ikke er forenelig med forpligtelserne fastsat i artikel 17.

5. Denne artikel forhindrer ikke distribution af forsikringsprodukter, der yder dækning for forskellige former for risici (policer for flere forsikringsrisici).

6. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1 og 3, sikrer medlemsstaterne, at en forsikringsdistributør præciserer kundens krav og behov i forbindelse med de forsikringsprodukter, der udgør en del af den samlede pakke eller den samme aftale.

7. Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage yderligere strengere foranstaltninger eller gribe ind fra sag til sag for at forbyde salg af forsikring sammen med en accessorisk tjenesteydelse eller et accessorisk produkt, der ikke er en forsikring, som del af en pakke eller den samme aftale, hvis de kan dokumentere, at denne praksis er til skade for forbrugerne.

*Artikel 25***Produkttilsyn og styringskrav**

1. Forsikringselskaber og formidlere, som udarbejder forsikringsprodukter til salg til kunder, opretholder, anvender og reviderer en godkendelsesproces for hvert enkelt forsikringsprodukt eller for væsentlige tilpasninger af et eksisterende forsikringsprodukt, inden det markedsføres eller distribueres til kunderne.

Produktgodkendelsesprocessen skal være forholdsmæssigt afpasset og hensigtsmæssig i forhold til forsikringsproduktets art.

Produktgodkendelsesprocessen angiver en afgrænset målgruppe for hvert produkt, sikrer, at alle relevante risici for denne angivne målgruppe vurderes, og at den tilsigtede distributionsstrategi er i overensstemmelse med den tilsigtede målgruppe, og træffer hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at forsikringsproduktet distribueres til den afgrænsede målgruppe.

Forsikringselskabet skal forstå og regelmæssigt revidere de forsikringsprodukter, det udbyder eller markedsfører, under hensyntagen til eventuelle begivenheder, som materielt kunne påvirke de potentielle risici på

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

▼B

den tilsigtede målgruppe, for i det mindste at vurdere, om produktet stadig opfylder behovene på den angivne målgruppe, og om den tilsigtede distributionsstrategi stadig er hensigtsmæssig.

Forsikringselskaber og -formidlere, som udarbejder forsikringsprodukter, stiller alle relevante oplysninger om forsikringsproduktet og om produktgodkendelsesprocessen, herunder forsikringsproduktets tilsigtede målgruppe, til rådighed for distributører.

Hvis en forsikringsdistributør rådgiver om eller foreslår forsikringsprodukter, som den pågældende ikke udarbejder, skal forsikringsdistributøren have etableret egnede ordninger til at kunne indhente de i femte afsnit omhandlede oplysninger og forstå karakteristikaene ved og den afgrænsede målgruppe for hvert forsikringsprodukt.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på yderligere at præcisere principperne i denne artikel under forholdsmæssigt afpasset hensyn til den udførte virksomhed, de solgte forsikringsprodukters art og distributørens art.

3. De politikker, procedurer og ordninger, som er omhandlet i denne artikel, berører ikke alle andre krav i medfør af dette direktiv, herunder krav vedrørende offentliggørelse, egnethed eller hensigtsmæssighed, identificering og styring af interessekonflikter og tilskyndelser.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på forsikringsprodukter, der består af forsikring af store risici.

KAPITEL VI

**SUPPLERENDE KRAV I FORHOLD TIL FORSIKRINGSBASEREDE
INVESTERINGSPRODUKTER***Artikel 26***Anvendelsesområde for supplerende krav**

Dette kapitel fastsætter krav, der supplerer dem, der finder anvendelse for forsikringsdistribution i overensstemmelse med artikel 17, 18, 19 og 20, når forsikringsdistributionen udøves i forbindelse med salg af forsikringsbaserede investeringsprodukter af enhver af følgende:

- a) en forsikringsformidler
- b) et forsikringselskab.

*Artikel 27***Forebyggelse af interessekonflikter**

Uden at det berører artikel 17, opretholder og anvender en forsikringsformidler eller et forsikringselskab, der udøver distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter, effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at træffe alle rimelige forholdsregler til forebyggelse af, at interessekonflikter som fastsat i artikel 28 skader kundernes interesser. Disse ordninger skal være forholdsmæssigt afpasset den udførte virksomhed, de solgte forsikringsprodukter og typen af distributør.

Artikel 28

Interessekonflikter

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber træffer alle relevante forholdsregler for at kunne påvise interessekonflikter mellem dem, herunder deres ledere og ansatte eller enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved et kontrolforhold, og deres kunder, eller mellem kunderne indbyrdes, som opstår ved udøvelsen af forsikringsdistributionsvirksomhed.
2. Hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, der i overensstemmelse med artikel 27 er indført af forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet for at styre interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kunders interesser skades, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet klart oplyse kunden om interessekonflikternes generelle karakter eller årsager i god tid inden indgåelsen af en forsikringsaftale.
3. Uanset artikel 23, stk. 1, skal oplysningerne omhandlet i stk. 2:
 - a) gives på et varigt medium, og
 - b) være tilstrækkeligt detaljerede i betragtning af arten af kunden, så kunden kan træffe en informeret beslutning med hensyn til den forsikringsdistributionsvirksomhed, i forbindelse med hvilken interessekonflikten opstår.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at:
 - a) fastlægge de forholdsregler, forsikringsformidlere og forsikringsselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter, når de udøver forsikringsdistributionsvirksomhed
 - b) opstille passende kriterier for at bestemme de former for interessekonflikter, som kan skade forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.

Artikel 29

Oplysninger til kunder

1. Uden at det berører artikel 18 og artikel 19, stk. 1 og 2, skal der gives relevante oplysninger i god tid inden indgåelsen af en aftale til kunder eller potentielle kunder med hensyn til distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter og med hensyn til alle omkostninger og tilknyttede gebyrer. Disse oplysninger skal som minimum omfatte følgende:
 - a) hvis der ydes rådgivning, om forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet vil give kunden en periodisk vurdering af de anbefalede forsikringsbaserede investeringsprodukters egnethed, som omhandlet i artikel 30
 - b) hvad angår oplysninger om forsikringsbaserede investeringsprodukter og foreslåede investeringsstrategier, relevant vejledning og relevante advarsler om de risici, der er forbundet de forsikringsbaserede investeringsprodukter eller i forbindelse med særlige foreslåede investeringsstrategier

▼B

- c) hvad angår oplysninger om alle omkostninger og tilknyttede gebyrer, oplysninger i forbindelse med distributionen af det forsikringsbaserede investeringsprodukt, herunder udgifterne til rådgivning, hvor det er relevant, udgifter til det forskningsbaserede investeringsprodukt, som anbefales eller afsættes til kunden, og oplysninger om, hvordan kunden kan betale for det, herunder eventuelle tredjemandsbetalinger.

Oplysningerne om alle omkostninger og gebyrer, herunder omkostninger og gebyrer i forbindelse med distribution af det forsikringsbaserede investeringsprodukt, som ikke skyldes tilstedeværelsen af underliggende markedsrisici, skal foreligge i sammenfattet form, så kunden får et overblik over de samlede omkostninger og den kumulerede effekt på afkastet af investeringen og, hvis kunden måtte anmode herom, skal en specificeret opgørelse af omkostningerne og gebyrerne leveres. Sådanne oplysninger leveres i givet fald regelmæssigt og mindst én gang om året for kunden under investeringens livscyklus.

De i dette stykke omhandlede oplysninger gives i en form, som er forståelig, på en sådan måde, at kunder eller potentielle kunder i rimeligt omfang kan forstå det tilbudte forsikringsbaserede investeringsprodukts art og risici og dermed træffe informerede investeringsbeslutninger. Medlemsstaterne kan tillade, at disse oplysninger gives i et standardiseret format.

2. Uden at det berører artikel 19, stk. 1, litra d) og e), artikel 19, stk. 3, og artikel 22, stk. 3, sikrer medlemsstaterne, at forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber kun kan anses for at have opfyldt deres forpligtelser i henhold til artikel 17, stk. 1, eller artikel 27 eller 28, hvis de betaler eller modtager honorarer eller provisioner, eller hvis de leverer eller modtager naturalieydelse i forbindelse med distribution af et forsikringsbaseret investeringsprodukt eller en accessorisk tjenesteydelse til eller fra andre parter end kunden eller en person, som handler på vegne af kunden, bortset fra de tilfælde, hvor betalingen eller ydelsen:

- a) ikke har en skadelig indvirkning på kvaliteten af den pågældende tjenesteydelse til kunden, og
- b) ikke hindrer forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets opfyldelse af pligten til at handle ærligt, redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

3. Medlemsstaterne kan pålægge distributører strengere krav med hensyn til de af dette direktiv omfattede områder. Navnlig kan medlemsstaterne desuden forbyde eller yderligere begrænse tilbuddet om eller accepten af honorarer, provisioner eller naturalieydelse fra tredjepart i forbindelse med forsikringsrådgivning.

Strengere krav kan omfatte krav om, at sådanne honorarer, provisioner eller naturalieydelse skal returneres til kunden eller modregnes honorarer betalt af kunden.

Medlemsstaterne kan gøre ydelse af den rådgivning, der er omhandlet i artikel 30, obligatorisk med henblik på salg af ethvert forsikringsbaseret investeringsprodukt eller for visse former heraf.

▼B

Medlemsstaterne kan kræve, at en forsikringsformidler, når den pågældende meddeler kunden, at rådgivningen ydes uafhængigt, skal vurdere et tilstrækkeligt stort antal forsikringsprodukter på markedet, som er tilstrækkeligt forskelligartede med hensyn til deres form og produktudbydere til at sikre, at kundens mål opfyldes og ikke begrænses til forsikringsprodukter, der udstedes eller udbydes af enheder, som har tætte forbindelser med forsikringsformidleren.

Alle forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal overholde en medlemsstats strengere krav som omhandlet i dette stykke, herunder dem, der udnytter retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, når de indgår forsikringsaftaler med kunder, der har deres sædvanlige opholdssted eller driftssted i den pågældende medlemsstat.

4. Uden at det berører nærværende artikels stk. 3, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38, som uddyber:

- a) kriterierne for vurdering af, hvorvidt tilskyndelser, der betales eller modtages af en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab, har en skadelig indvirkning på kvaliteten af den pågældende tjenesteydelse til kunden
- b) kriterierne for vurdering af, hvorvidt forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, der betaler eller modtager tilskyndelser, opfylder deres pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i kundens bedste interesse.

5. De i stk. 4 omhandlede delegerede retsakter skal tage hensyn til:

- a) de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes form, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer af forsikringsbaserede investeringsprodukter.

Artikel 30

Egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering og rapportering til kunder

1. Uden at det berører artikel 20, stk. 1, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet, når de yder rådgivning om et forsikringsbaseret investeringsprodukt, også indhente de nødvendige oplysninger om kundens eller den potentielle kundes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke form for produkt eller tjenesteydelse, den pågældende persons finansielle situation, herunder den pågældende persons evne til at bære tab, og den pågældende persons investeringsmål, herunder den pågældende persons risikovillighed, så forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kan anbefale kunden eller den potentielle kunde de forsikringsbaserede investeringsprodukter, der egner sig for den pågældende person og navnlig harmonerer med den pågældende persons risikovillighed og evne til at bære tab.

▼B

Medlemsstaterne sikrer, at den samlede pakke er egnet, hvis en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab yder investeringsrådgivning og anbefaler en pakke af tjenesteydelser eller produkter sammensat i henhold til artikel 24.

2. Uden at det berører artikel 20, stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, som udøver anden forsikringsdistributionsvirksomhed end de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede, i forbindelse med salg, hvor der ikke ydes rådgivning, udbeder sig oplysninger fra kunden eller den potentielle kunde om dennes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke form for produkt eller tjenesteydelse, der udbydes eller efterspørges, så forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kan vurdere, om den påtænkte forsikringsydelse eller det påtænkte forsikringsprodukt er passende for kunden. Vurderingen af en pakke af tjenesteydelser eller produkter i henhold til artikel 24 omfatter den samlede pakkes hensigtsmæssighed.

Finder forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet på grundlag af de oplysninger modtaget i medfør af første afsnit, at produktet ikke er hensigtsmæssigt for kunden eller den potentielle kunde, advarer forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kunden eller den potentielle kunde herom. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

Vælger kunderne eller de potentielle kunder ikke at give de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, eller giver de utilstrækkelige oplysninger om deres kendskab og erfaringer, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet advare dem om, at forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet ikke er i stand til at afgøre, om produktet er hensigtsmæssigt for vedkommende. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

3. Uden at det berører artikel 20, stk. 1, kan medlemsstaterne, hvis der ikke ydes rådgivning om forsikringsbaserede investeringsprodukter, fravige forpligtelserne i stk. 2 i denne artikel, således at forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber kan udøve forsikringsdistributionsvirksomhed på deres område uden at skulle indhente de oplysninger eller træffe den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) virksomheden vedrører et af følgende forsikringsbaserede investeringsprodukter:
 - i) aftaler, som kun medfører investeringseksponering over for finansielle instrumenter, der anses for at være ikke-komplekse i henhold til direktiv 2014/65/EU og ikke indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici, eller
 - ii) andre ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringer med henblik på anvendelsen af dette stykke.
- b) forsikringsdistributionsvirksomheden udøves på kundens eller den potentielle kundes foranledning
- c) kunden eller den potentielle kunde er klart blevet oplyst om, at forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet ikke ved ydelsen af denne forsikringsdistributionsvirksomhed er forpligtet til at vurdere, hvorvidt det forsikringsbaserede investeringsprodukt eller den forsikringsdistributionsvirksomhed, der leveres eller tilbydes, er hensigtsmæssigt, og at kunden eller den potentielle kunde ikke nyder godt af

▼B

den tilsvarende beskyttelse i henhold til de relevante regler om god forretningsskik. En sådan advarsel kan gives i et standardiseret format

- d) forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet opfylder forpligtelserne i artikel 27 og 28.

Alle forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, herunder dem, der udnytter retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, skal, når de indgår forsikringsaftaler med kunder, der har deres sædvanlige opholdssted eller driftssted i en medlemsstat, som ikke gør brug af den i dette stykke omhandlede undtagelse, overholde de gældende bestemmelser i den pågældende medlemsstat.

4. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet registrerer kunden i sit kundekartotek med det eller de dokumenter, som er aftalt mellem forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet og kunden, hvori er anført parternes rettigheder og forpligtelser samt de øvrige betingelser, som gælder for forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets tjenesteydelser til kunden. Parternes kontraktlige rettigheder og forpligtelser kan medtages ved henvisning til andre dokumenter eller lovtekster.

5. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet forelægger kunden fyldestgørende rapporter om den leverede tjenesteydelse på et varigt medium. Rapporterne skal omfatte periodiske meddelelser til kunderne, hvori der tages hensyn til de involverede forsikringsbaserede investeringsprodukters form og kompleksitet og karakteren af den tjenesteydelse, der er leveret til kunden, og skal desuden, hvor det er relevant, omfatte omkostninger i forbindelse med de transaktioner og tjenesteydelser, der er gennemført for kundens regning.

Ved ydelse af rådgivning om et forsikringsbaseret investeringsprodukt giver forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet inden indgåelsen af aftalen kunden en egnethedserklæring på et varigt medium, hvori den ydede rådgivning specificeres, og det specificeres, hvordan denne rådgivning opfylder kundens præferencer, mål og andre karakteristika. Betingelserne i artikel 23, stk. 1-4, finder anvendelse.

Hvis aftalen indgås ved hjælp af fjernkommunikation, som forhindrer den forudgående afgivelse af egnethedserklæringen, kan forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet afgive egnethedserklæringen på et varigt medium umiddelbart efter, at kunden er bundet af en aftale, såfremt begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) kunden har indvilliget i at modtage egnethedserklæringen uden unødigt forsinkelse efter indgåelsen af aftalen, og
- b) forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har givet kunden mulighed for at udskyde indgåelsen af aftalen for at modtage egnethedserklæringen forud for indgåelsen af aftalen.

Hvis en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab har underrettet kunden om, at formidleren eller selskabet vil gennemføre en periodisk vurdering af egnetheden, skal den periodiske rapport indeholde en ajourført erklæring om, hvordan det forsikringsbaserede investeringsprodukt opfylder kundens præferencer og mål og andre af kundens karakteristika.

▼B

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 for at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal overholde principperne i denne artikel, når de udøver forsikringsdistributionsvirksomhed med deres kunder, herunder for så vidt angår de oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med vurderingen af de forsikringsbaserede investeringsprodukters egnethed eller hensigtsmæssighed for deres kunder, kriterierne for vurdering af ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringsprodukter i forbindelse med nærværende artikels stk. 3, litra a), nr. ii), og indholdet af og formatet for lister og aftaler vedrørende leveringen af tjenesteydelser til kunder og aflæggelsen af periodiske rapporter om de leverede tjenesteydelser til kunder. De delegerede retsakter skal tage hensyn til:

- a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes form, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige former for forsikringsbaserede investeringsprodukter
- c) om kunden eller den potentielle kunde er detailinvestor eller professionel investor.

7. EIOPA udarbejder senest den 23. august 2017 og ajourfører derefter periodisk retningslinjer for vurdering af forsikringsbaserede investeringsprodukter, der indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici omhandlet i stk. 3, litra a), nr. i).

8. EIOPA kan udarbejde retningslinjer, og derefter periodisk ajourføre dem, for vurdering af forsikringsbaserede investeringsprodukter, der klassificeres som ikke-komplekse i forbindelse med stk. 3, litra a), nr. ii), under hensyntagen til de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 6.

KAPITEL VII

SANKTIONER OG ANDRE FORANSTALTNINGER*Artikel 31***Administrative sanktioner og andre foranstaltninger**

1. Uden at det berører de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser og medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne, at deres kompetente myndigheder kan pålægge administrative sanktioner og andre foranstaltninger for alle overtrædelser af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og træffer alle fornødne foranstaltninger til sikring af, at de gennemføres. Medlemsstaterne sikrer, at deres administrative sanktioner og andre foranstaltninger er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte regler for administrative sanktioner efter dette direktiv for overtrædelser, der er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til deres nationale ret. I så fald meddeler medlemsstaterne Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

▼B

3. De kompetente myndigheder udøver deres tilsynsbeføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at pålægge sanktioner i medfør af dette kapitel i overensstemmelse med deres nationale retslige rammer på alle følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) ved henvendelse til de kompetente retslige myndigheder.

4. Medlemsstaterne sikrer, hvor forpligtelser er gældende for forsikrings- eller genforsikringsdistributører, at der i tilfælde af misligholdelse af sådanne forpligtelser kan anvendes administrative sanktioner og andre foranstaltninger over for medlemmerne af deres ledelses- eller tilsynsorganer samt enhver anden fysisk eller juridisk person, som i henhold til national ret er ansvarlig for en sådan overtrædelse.

5. Medlemsstaterne sikrer, at administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der træffes i henhold til denne artikel, er omfattet af klageadgang.

6. De kompetente myndigheder tillægges alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres funktioner. De kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og andre foranstaltninger for at sikre, at disse sanktioner og foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne, samtidig med at de sikrer, at betingelserne for korrekt databehandling overholdes i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

Hvis medlemsstaterne i henhold til stk. 2 i denne artikel har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i artikel 33, sikrer de, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at:

- a) holde kontakt med de retslige myndigheder inden for deres område med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager om mulige overtrædelser efter dette direktiv, og
- b) forsyne andre kompetente myndigheder og EIOPA med tilsvarende oplysninger, således at de opfylder deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og med EIOPA om anvendelsen af dette direktiv.

*Artikel 32***Offentliggørelse af sanktioner og andre foranstaltninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse offentliggør administrative sanktioner eller andre foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og for hvilke tidsfristen for indgivelse af en klage er overskredet, herunder også oplysninger om overtrædelsens form og art og identiteten af de ansvarlige personer. Hvis den kompetente myndighed anser offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers identitet eller personoplysninger for at være ude af proportioner efter en individuel vurdering af

▼B

proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning, kan den kompetente myndighed dog beslutte at udsætte offentliggørelsen af sanktionerne, ikke at offentliggøre dem eller at offentliggøre dem i anonym form.

2. Hvis national ret fastsætter, at en afgørelse om at pålægge en sanktion eller anden foranstaltning, som er genstand for prøvelse ved de relevante retslige eller andre myndigheder, skal offentliggøres, offentliggør de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse disse oplysninger og eventuelle senere oplysninger om prøvelsens udfald på deres officielle websted. Endvidere offentliggøres også enhver afgørelse om annullering af en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller anden foranstaltning, som er blevet offentliggjort.

3. De kompetente myndigheder oplyser EIOPA om alle de administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der pålægges, men ikke offentliggøres i henhold til stk. 1, herunder eventuelle anker i denne forbindelse og resultater af disse.

*Artikel 33***Overtrædelser og sanktioner samt andre foranstaltninger**

1. Denne artikel finder som minimum anvendelse på følgende:
 - a) personer, der undlader at registrere deres distributionsvirksomhed i overensstemmelse med artikel 3
 - b) et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der benytter forsikrings- eller genforsikringsdistributionsydelser fra personer som omhandlet i litra a)
 - c) en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, der har opnået registrering ved at afgive urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis i strid med artikel 3
 - d) en forsikringsdistributør, som ikke opfylder bestemmelserne i artikel 10
 - e) et forsikringsselskab eller en forsikringsformidler, som ikke opfylder kravene til god forretningsskik i kapitel V og VI i forbindelse med distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter
 - f) en forsikringsdistributør, som ikke opfylder kravene til god forretningsskik i kapitel V i forbindelse med andre forsikringsprodukter end dem, der er omhandlet i litra e).
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til i tilfælde af overtrædelser som omhandlet i stk. 1, litra e), i overensstemmelse med national ret at pålægge som minimum følgende administrative sanktioner og andre foranstaltninger:
 - a) en offentlig meddelelse, hvori den ansvarlige fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art anføres
 - b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
 - c) for forsikringsformidlere, inddragelse af registreringen som omhandlet i artikel 3

▼B

d) et midlertidigt forbud mod varetagelse af ledelseshverv hos forsikringsformidlere eller i forsikringssselskaber, som pålægges et hvilket som helst medlem af forsikringsformidlerens eller forsikringssselskabets ledelsesorgan, der anses for at være ansvarlig

e) for juridiske personer, følgende maksimale administrative bøder:

i) mindst 5 000 000 EUR eller op til 5 % af den samlede årsomsætning i henhold til det seneste tilgængelige regnskab, som ledelsesorganet har godkendt, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for dette direktivs ikrafttræden. Hvis den juridiske person er en modervirksomhed eller en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der skal udarbejde et konsolideret regnskab i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾, er den relevante omsætning den samlede årlige omsætning i overensstemmelse med de seneste foreliggende konsoliderede regnskaber, der er godkendt af ledelsesorganet for den øverste modervirksomhed, eller

ii) op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt fortjenesten eller tabet kan beregnes

f) for fysiske personer, følgende maksimale administrative bøder:

i) mindst 700 000 EUR, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for dette direktivs ikrafttræden, eller

ii) op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt fortjenesten eller tabet kan beregnes.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til i tilfælde af overtrædelser som omhandlet i stk. 1, litra a)-d) og f), i henhold til national ret at pålægge som minimum følgende administrative sanktioner og andre foranstaltninger:

a) en afgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde

b) for en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller accessorisk forsikringsformidler, inddragelse af registreringen som omhandlet i artikel 3.

4. Medlemsstaterne kan bemyndige de kompetente myndigheder til at fastsætte yderligere sanktioner eller andre foranstaltninger og administrative bøder, der er højere end dem, der er fastsat i denne artikel.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

▼B*Artikel 34***Effektiv anvendelse af sanktioner og andre foranstaltninger**

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller andre foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder i givet fald:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt i den ansvarlige fysiske persons årsindkomst eller den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning
- d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) tabene for kunder og tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
- g) foranstaltninger, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person har truffet for at forhindre en gentagelse af overtrædelsen, og
- h) eventuelle overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

*Artikel 35***Indberetning af overtrædelser**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive ordninger, som muliggør og tilskynder til indberetning til dem af mulige eller faktiske overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.

2. Mekanismerne omhandlet i stk. 1 skal mindst omfatte:

- a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf
- b) passende beskyttelse, i det mindste mod gengældelse, forskelsbehandling og andre former for uretfærdig behandling, af ansatte hos forsikrings- eller genforsikringsdistributører og om muligt af andre personer, som indberetter overtrædelser begået inden for disse enheder, og
- c) beskyttelse af identiteten af både den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig for overtrædelsen, på alle stadier af proceduren, medmindre offentliggørelse heraf er påkrævet i henhold til national ret i forbindelse med videre efterforskning eller efterfølgende administrative eller retlige procedurer.

*Artikel 36***Fremsendelse af oplysninger om sanktioner og andre foranstaltninger til EIOPA**

1. De kompetente myndigheder oplyser EIOPA om alle de administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der pålægges, men ikke offentliggøres i henhold til artikel 32, stk. 1.

▼B

2. De kompetente myndigheder giver årligt EIOPA sammenfattede oplysninger vedrørende alle administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der er iværksat i henhold til artikel 31.

EIOPA offentliggør disse oplysninger i en årsrapport.

3. Har den kompetente myndighed offentliggjort oplysninger om en administrativ sanktion eller anden foranstaltning, underretter den samtidig EIOPA herom.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 37***Databeskyttelse**

1. Medlemsstaterne anvender direktiv 95/46/EF på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i medfør af dette direktiv.

2. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på EIOPA's behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv.

*Artikel 38***Delegerede retsakter**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 39 vedrørende artikel 25, 28, 29 og 30.

*Artikel 39***Udøvelse af beføjelser til at vedtage delegerede retsakter**

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. De delegerede beføjelser i artikel 25, 28, 29 og 30 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 22. februar 2016.

3. De delegerede beføjelser i artikel 25, 28, 29 og 30 kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 25, 28, 29 og 30 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har oplyst Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 40***Overgangsperiode**

Medlemsstaterne sikrer, at formidlere, som allerede er registreret i henhold til direktiv 2002/92/EF, senest den 23. februar 2019 overholder de relevante bestemmelser i national ret til gennemførelse af nærværende direktivs artikel 10, stk. 1.

*Artikel 41***Revision og evaluering**

1. Senest den 23. februar 2021 fremsender Kommissionen en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af artikel 1. Denne rapport skal indeholde en vurdering på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og EIOPA, jf. artikel 1, stk. 5, af, hvorvidt dette direktivs anvendelsesområde, herunder undtagelsen i artikel 1, stk. 3, fortsat er hensigtsmæssigt med hensyn til forbrugerbeskyttelsesniveauet, proportionaliteten af behandling blandt forskellige forsikringsdistributører og den administrative byrde, der pålægges de kompetente myndigheder og forsikringsdistributionskanaler.

2. Kommissionen tager senest den 23. februar 2021 dette direktiv op til revision. Revisionen skal omfatte en generel undersøgelse af, hvordan bestemmelserne i medfør af dette direktiv finder anvendelse i praksis, idet der tages hensyn til udviklingen på markederne for detailinvesteringsprodukter samt erfaringer indhøstet i forbindelse med den praktiske anvendelse af dette direktiv og forordning (EU) nr. 1286/2014 samt direktiv 2014/65/EU. Revisionen skal omfatte en evaluering af, hvorvidt de specifikke regler om god forretningsskik for distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter som fastsat i nærværende direktivs kapitel VI giver passende og forholdsmæssige resultater, under hensyntagen til behovet for at sikre et tilstrækkeligt forbrugerbeskyttelsesniveau, der er i overensstemmelse med de investorbeskyttelsesstandarder, der finder anvendelse i medfør af direktiv 2014/65/EU, og forsikringsbaserede investeringsprodukters specifikke karakteristika og deres distributionskanalers særlige art. I forbindelse med revisionen skal det også overvejes, om bestemmelserne i dette direktiv eventuelt skal udvides til at omfatte produkter, som falder ind under direktiv 2003/41/EF. Revisionen skal også omfatte en særlig analyse af konsekvenserne af nærværende direktivs artikel 19 under hensyntagen til konkurrencen på markedet for forsikringsdistribution i forbindelse med andre aftaler end aftaler i de klasser, der er omhandlet i bilag II til direktiv 2009/138/EF, og konsekvenserne af de forpligtelser, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 19 for forsikringsformidlere, som er små og mellemstore virksomheder.

3. Kommissionen hører Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder og forelægger derefter en første rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

4. EIOPA udarbejder senest den 23. februar 2020 og derefter mindst hvert andet år en yderligere rapport om anvendelsen af dette direktiv. EIOPA hører Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, før rapporten offentliggøres.

5. I en tredje rapport, som skal udarbejdes senest den 23. februar 2018, foretager EIOPA en evaluering af forsikringsformidlernes markedsstruktur.

▼B

6. Den rapport, som EIOPA skal udarbejde senest den 23. februar 2020, jf. stk. 4, skal undersøge, om de i artikel 12, stk. 1, omhandlede kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser og tilstrækkelige ressourcer til at varetage deres opgaver.

7. Rapporten omhandlet i stk. 4 skal mindst undersøge følgende:

- a) alle ændringer i forsikringsformidlernes markedsstruktur
- b) alle ændringer i mønstret for grænseoverskridende aktiviteter
- c) forbedringen af rådgivningens og salgsmetodernes kvalitet og dette direktivs konsekvenser for forsikringsformidlere, som er små og mellemstore virksomheder.

8. Rapporten omhandlet i stk. 4 skal også omfatte EIOPA's evaluering af konsekvenserne af dette direktiv.

*Artikel 42***Gennemførelse****▼M1**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. juli 2018 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser senest fra den 1. oktober 2018.

▼B

Disse love og foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 43***Ændring af direktiv 2002/92/EF**

Kapitel IIIA i direktiv 2002/92/EF udgår med virkning fra den 23. februar 2016.

*Artikel 44***Ophævelse****▼M1**

Direktiv 2002/92/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i nærværende direktivs bilag II, del A, ophæves med virkning fra den 1. oktober 2018, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i nærværende direktivs bilag II, afsnit B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

▼B

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 45

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 46

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

*BILAG I***MINIMUMSKRAV TIL FAGLIG VIDEN OG KOMPETENCER**

(som omhandlet i artikel 10, stk. 2)

I Skadesforsikringsrisici under forsikringsklasse 1-18 i del A af bilag I til direktiv 2009/138/EF

- a) minimumskrav til viden om vilkår og betingelser for tilbudte policer, herunder accessoriske risici, hvis disse er omfattet af sådanne policer
- b) minimumskrav til viden om gældende love vedrørende distribution af forsikringsprodukter såsom forbrugerbeskyttelsesretten, relevant skatteret og relevant social- og arbejdsmarkedsret
- c) minimumskrav til viden om håndtering af skadesanmeldelser
- d) minimumskrav til viden om håndtering af klager
- e) minimumskrav til viden om vurdering af kundernes behov
- f) minimumskrav til viden om forsikringsmarkedet
- g) minimumskrav til viden om standarder for forretningsmoral, og
- h) minimumskrav til finansielle kompetencer.

II Forsikringsbaserede investeringsprodukter

- a) minimumskrav til viden om forsikringsbaserede investeringsprodukter, herunder vilkår og betingelser og nettopræmier og, hvor det er relevant, garanteret og ikke-garanteret udbytte
- b) minimumskrav til viden om fordele og ulemper ved forskellige investeringsmuligheder for forsikringstagere
- c) minimumskrav til viden om finansielle risici, som bæres af forsikringstagere
- d) minimumskrav til viden om forsikringer, der dækker livsrisici og andre opsparingsprodukter
- e) minimumskrav til viden om organisation og udbytte, der er garanteret af pensionssystemet
- f) minimumskrav til viden om gældende lovgivning vedrørende distribution af forsikringsprodukter såsom forbrugerbeskyttelsesretten og relevant skatteret
- g) minimumskrav til viden om forsikringsmarkedet og markedet for opsparingsprodukter
- h) minimumskrav til viden om håndtering af klager
- i) minimumskrav til viden om vurdering af kundernes behov
- j) håndtering af interessekonflikter
- k) minimumskrav til viden om standarder for forretningsmoral, og
- l) minimumskrav til finansielle kompetencer.

▼B

III Livsrisici i bilag II til direktiv 2009/138/EF

- a) minimumskrav til viden om policer, herunder vilkår, betingelser, garanteret udbytte og, hvor det er relevant, accessoriske risici
- b) minimumskrav til viden om organisation og udbytte, der er garanteret af pensionssystemet i den relevante medlemsstat
- c) viden om gældende forsikringsaftaleret, forbrugerbeskyttelsesret, databeskyttelsesret, retten om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, og i givet fald relevant skatteret og relevant social- og arbejdsmarkedsret
- d) minimumskrav til viden om forsikringsmarkedet og markederne for andre relevante finansielle tjenesteydelser
- e) minimumskrav til viden om håndtering af klager
- f) minimumskrav til viden om vurdering af forbrugernes behov
- g) håndtering af interessekonflikter
- h) minimumskrav til viden om standarder for forretningsmoral, og
- i) minimumskrav til finansielle kompetencer.

BILAG II

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over efterfølgende ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF (EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret (jf. artikel 44)

Direktiv	Frist for gennemførelse af ændringsdirektiver
2014/65/EU	3.7.2016
(EU) 2016/97	22.2.2016 (for så vidt angår ændring af direktiv 2002/92/EF, jf. nærværende direktivs artikel 43) 23.2.2018 (for så vidt angår gennemførelse af nærværende direktiv, jf. artikel 42)

BILAG III

Sammenligningstabel

Direktiv 2002/92/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1 og 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 3 og 4
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 6
Artikel 2, nr. 1)	Artikel 2, stk. 1, nr. 6)
Artikel 2, nr. 2)	Artikel 2, stk. 1, nr. 7)
Artikel 2, nr. 3)	Artikel 2, stk. 1, nr. 1), og artikel 2, stk. 2
Artikel 2, nr. 4)	Artikel 2, stk. 1, nr. 2), og artikel 2, stk. 2
Artikel 2, nr. 5)	Artikel 2, stk. 1, nr. 3)
Artikel 2, nr. 6)	Artikel 2, stk. 1, nr. 5)
Artikel 2, nr. 7)	—
Artikel 2, nr. 8)	Artikel 2, stk. 1, nr. 16)
Artikel 2, nr. 9)	Artikel 2, stk. 1, nr. 10)
Artikel 2, nr. 10)	Artikel 2, stk. 1, nr. 11)
Artikel 2, nr. 11)	—
Artikel 2, nr. 12)	Artikel 2, stk. 1, nr. 18)
Artikel 2, nr. 13)	Artikel 2, stk. 1, nr. 17)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2 og 3
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 3, stk. 5	—
Artikel 3, stk. 6	Artikel 16
Artikel 4, stk. 1	Artikel 10, stk. 1 og 2
Artikel 4, stk. 2	Artikel 10, stk. 3
Artikel 4, stk. 3	Artikel 10, stk. 4
Artikel 4, stk. 4	Artikel 10, stk. 6
Artikel 4, stk. 5	—
Artikel 4, stk. 6	—
Artikel 4, stk. 7	Artikel 10, stk. 7
Artikel 5	Artikel 40
Artikel 6, stk. 1	Artikel 4 og 6
Artikel 6, stk. 2	—
Artikel 6, stk. 3	Artikel 11, stk. 1
Artikel 7	Artikel 12

▼B

Direktiv 2002/92/EF	Nærværende direktiv
Artikel 8	Artikel 5, 7, 31-36
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12, stk. 1, litra a)	Artikel 18, litra a), nr. i), og litra b), nr. i)
Artikel 12, stk. 1, litra b)	Artikel 18, litra a), nr. iv)
Artikel 12, stk. 1, litra c)	Artikel 19, stk. 1, litra a)
Artikel 12, stk. 1, litra d)	Artikel 19, stk. 1, litra b)
Artikel 12, stk. 1, litra e)	Artikel 18, litra a), nr. iii), og litra b), nr iii), samt artikel 19, stk. 1, litra c)
Artikel 12, stk. 2	Artikel 20, stk. 3
Artikel 12, stk. 3	Artikel 20, stk. 1
Artikel 12, stk. 4	Artikel 22, stk. 1
Artikel 12, stk. 5	Artikel 22, stk. 2 og 4
Artikel 13	Artikel 23
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—